

Közösségi közmű-, és hálózatfejlesztési modellek

- Európa

Nemzetközi szinten Európában több példa is van rá, hogy a közműszolgáltatások olyan infratraktúrán működnek, amely a városok, Önkormányzatok tulajdona.

Ennek egy példa értékű megvalósítása a **Németországban** működő rendszer.

A Stadtwerke-k, azaz városi közműhálózatok ma már jellemzően többszintű holding struktúrában működnek. Ez azt jelenti, hogy az önkormányzat többségi tulajdonában álló GmbH, AG, stb. egy pénzügyi holdingcég, amely irányítása alatt sokszor akár 30-40 leányvállalat is üzemel. Az egyes közműszolgáltatásokat ezek a különböző profilú, önállóan gazdálkodó, operatív tevékenységet végző leányvállalatok nyújtják. A közvetlenül szolgáltató vállalkozások mellett ráadásul hálózatkarbantartással, intézményfenntartással vagy éppen IT-szolgáltatásokkal megbízott cégek is megtalálhatóak a holdingokban.

A Kölnben működő Stadtwerke például olyan holding struktúrában működik, ahol az anyavállalat 100 százalékban Köln városának tulajdonában van, az egyes szolgáltatásokat pedig a holdingba tartozó egyes vállalkozások nyújtják, amelyben az anyavállalat változó mértékű, de többségi tulajdonrészrel bír. Gyakori az is, hogy ezen vállalkozások lényegében non-profit alapon működnek, tehát a tevékenységükből eredő esetleges profitot a szolgáltatási infrastruktúra fejlesztésére fordítják vissza, esetleg a tulajdonos önkormányzat által megjelölt más gazdasági célra fordítják. A Stadtwerke Köln működéséből képződő eredményből például a helyi közösségi beruházásokra, felújításokra teremtenek elő forrást.

A már működő Stadtwerke-modellben ráadásul megvalósul egy sor, az üzleti dimenzió túlmutató olyan szempont is, mely a magyarországi átalakítás motivációi közt is szerepel. A szociális célkitűzések, a mindenki számára elérhető árú szolgáltatásnyújtás és olyan horizontális célok is elérhetőek ebben a modellben, mint az energia-felhasználás hatékonyságának növelése, akár a közösségi épületek korszerűsítésével. Emellett az integrált közműszolgáltató – a méretgazdaságosság és az integráció miatti hatékonyságnövekedés miatt – jellemzően nyereséges vállalkozás, ami komoly hozzáadott gazdasági értéket jelent helyi szinten: a nyereség nem kerül ki profitként a rendszerből, hanem szükséges és hasznos fejlesztéseket, beruházásokat finanszíroznak belőle.

(Forrás: <http://orientpress.hu/132958>)

Írországban hamarosan 50 vidéki város kaphat optikai szélessávú hálózatot, melyen keresztül kb. egymillióan férhetnek hozzá az internethez. A következő hónapokban és években kiépülő FTTH hálózat 500.000 otthonba és céghez fog eljutni országszerte, de Dublin és Cork egyelőre kimaradnak.

Az Eircom és az ESB-Vodafone fognak versenyezni az 50 városban. Az ESB-Vodafone 450 millió eurót fektet be, az Eircom 400 milliót. Ettől függetlenül fut a kormány 500 millió **Nemzeti Szélessávú Terve**, melynek célja, hogy 2020-ra minden vidéki háztartást bekapcsoljanak az optikai szélessávú rendszerbe. Ezen felül, 600 millió eurót szánnak a mobilhálózatok 4G-re való frissítésére.

Az ESB-Vodafone további 300 város és falu bevonásáról beszél, a munkálatok jövő évben kezdődhetnek. Egyelőre nem lehet tudni, hogy ezek a települések továbbra is benne maradnak-e a Nemzeti Szélessávú Tervben, ha az ESB-Vodafone ténylegesen bevonja őket. A kormány 30 Mbps-os vidéki szélessávú rendszere csak olyan területek számára érhető el, melyek nem szerepelnek a magánszolgáltatók terveiben.

(Forrás: <http://www.independent.ie/business/technology/news/noncity-dwellers-win-big-in-fibre-arms-race-31139946.html>)

- Amerika

Korábbi [hírlevelünkben](#) beszámoltunk róla, hogy Barack Obama azon törvények visszavonására szólított fel, amik megakadályozzák a helyi közösségeket saját szélessávú hálózatuk kialakításában.

Ennek hatására az állami és helyi önkormányzatok kezdenek fontos szerepet játszani az amerikaiak szélessávú internetelésében. Ez helyénvaló, figyelembe véve, hogy sokan még mindig nem férnek hozzá megfizethető áron a nagysebességű kapcsolathoz.

Connecticutban olyan [programon](#) dolgoznak, mely nagy kapacitású optikai vonalakat vinne az otthonokba és a cégekhez, oly módon, hogy csökkenti az árakat és növeli az internetszolgáltatók közti versenyt. New York legutóbbi költségvetésében 500 millió dollárt különítettek el olyan programokra, melyek 2018 végéig az egész államban elérhetővé teszik a szélessávot.

Az amerikaiak átlagosan relatíve lassú, 11.5 Mbps-os sebességgel érik el az internetet, derült ki egy [friss tanulmányból](#), melyet az Akamai technológia cég publikált. A Federal Communications Commission (FCC) legutóbbi definíciója szerint, szélessávúnak számítanak az olyan kapcsolatok, melyek legalább 25 Mbps letöltési sebességgel rendelkeznek. Minimum ennyire van szüksége egy családnak, ha a családtagok egyidejűleg online tanfolyamon vesznek részt, filmet streamelnek és fájlokat töltenek le. A világ legjobb hálózatai - köztük néhány USA-ban található rendszer - 1 Gbps-os sebességet kínálnak, ami 40-szeres kapacitást jelent a 25 Mbps-os kapcsolatokhoz képest (megabit = 1 millió bit; gigabit = 1 milliárd bit).

Az Egyesült Államokban a legtöbb helyen a szélessávot kábel- és telefontársaságok szolgáltatják. Ezek a cégek - és más vállalatok, mint pl. a Google - dollármilliárdokat fektettek hálózatfejlesztésbe vagy új hálózatok kiépítésébe. De mivel nem nagyon kellett versenyezniük senkivel, a speciális szolgáltatásokkal elég lassan rukkoltak elő. Pontosan emiatt kerülnek képbe az állami és helyi önkormányzatok.

Chattanooga-ban (Tennessee állam) egy állami áramszolgáltató [330 millió dollárt költött](#) az otthonokat és cégeket elérő optikai hálózat kiépítésére. Az Észak-Karolinában található Research Triangle területen az egyetemek és a helyi önkormányzatok a telefonszolgáltatást már nyújtó AT&T-vel [közösben dolgoznak](#) a hálózat felújításán. Néhány Salt Lake City-hez közeli város összeállt és egy [magáncéget bíztak meg](#) az optikai hálózat kiépítésével.

Connecticutban, az Office of Consumer Counsel (ez a közüzemi díjfizetők jogvédő szervezete) több várossal közösben (New Haven, West Hartford és Stamford) fejleszti a [CTGig](#) elnevezésű projektet. A tisztviselők szerint a helyi önkormányzatok egy magáncéggel fognak szerződést kötni az optikai hálózat kiépítésére és üzemeltetésére. A magáncég a saját pénzét fekteti majd be és úgy szerez profitot, hogy más cégek rendelkezésére bocsájtja a hálózatot és ezek a cégek szolgáltathatnak rajta internetet.

Céljuk az 1 gigabites sebesség elérése. Így a végén Connecticut korszerű hálózattal rendelkezik majd, és alacsonyabb áron adja az internet szolgáltatást, mint a hagyományos kábel- és telefontársaságok. De a projekt jelenleg viszonylag korai szakaszban van, és ha minden tökéletesen megy, akkor is több évbe telik, mire egy minden otthont és céget elérő hálózatot létrehoznak.

New York a 10 regionális gazdasági fejlesztési tanácsra [támaszkodik](#), tőlük várják a terveket, hogyan lehetne gyorsabb internetet szolgáltatni az államban. Ez azt jelenti, hogy a tisztviselők az állam távolabbi részein és New York City-ben nagyon eltérő megközelítéseket választhatnak igényeik

kielégítésére. A tanácsok állami pénzzel fogják odacsábítani a magáncégeket, remélve tőlük, hogy legkevesebb 500 millió dollárt fektetnek a szélessávú rendszerbe.

New York azt akarja, hogy a legtöbb lakosnak legalább 100 Mbps-os hozzáférése legyen. Bár ez lassabb mint amit Connecticutban szeretnének, de így is hatalmas előrelépést jelentene ahhoz képest, amivel a New York-iak többsége jelenleg rendelkezik. Az állam becslése szerint 2014 júliusáig a manhattani lakosok 38%-ának nem volt 100 megabites elérése. Múlt hét csütörtökön (04.16.) Bill de Blasio polgármester azt mondta, a nagyközönségtől is várnak ötleteket, hogyan lehetne a város szélessávú lefedettségét növelni.

A legtöbb amerikai számára a szélessáv nélkülözhetetlen közművé vált (vagy válik a jövőben), akár a víz vagy az áram, ezért van értelme bevonnai a városokat és államokat.

(Forrás: <http://www.nytimes.com/2015/04/20/opinion/look-to-the-states-on-broadband.html>)